

Bruxelles, den 28.2.2013
COM(2013) 118 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

Medlemsstaternes svar på Revisionsrettens årsberetning for 2011

{SWD(2013) 61 final}

DA

DA

INDHOLDSFORTEGNELSE

Medlemsstaternes svar på Revisionsrettens årsberetning for 2011	5
Resumé	4
1. Rapportens anvendelsesområde	5
2. Fremlæggelse af nøglebudskaberne i Rettens beretning for 2011	6
3. Hen imod forbedringer i medlemsstaterne med hensyn til delt forvaltning.....	8
3.1 Kontroller på første niveau, nationale regler og systemrevisioner	10
3.2 Revisionsmyndigheder	12
3.3 Offentlige indkøb	13
3.4. Krydsoverensstemmelse.....	15
4. Konklusion	16

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

Medlemsstaternes svar på Revisionsrettens årsberetning for 2011

RESUMÉ

Denne rapport er en analyse af medlemsstaternes svar på Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for regnskabsåret 2011. Den er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 162, stk. 5, i finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget.

For 2011 foretog Retten yderligere ændringer af fremlæggelsen af sin beretning, primært ved at tilføje to nye kapitler. Retten afgav en klar udtalelse om regnskaberne og anslog den mest sandsynlige fejlforekomst for budgettet som helhed til 3,9 %, hvilket svarer til sidste års samlede fejlforekomst på 3,7 %. Tallet på 3,9 % omfatter nu krydsoverensstemmelsesfejl i forbindelse med såvel "landbrug: markedsstøtte og direkte støtte" som "udvikling af landdistrikter" som følge af en ændring i Rettens metodologi. Uden denne ændring, ville tallet have været på 3,8 %.

Størstedelen af medlemsstaternes svar blev modtaget inden den fastsatte frist¹. Som i de tidligere år varierede kvaliteten betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. I visse tilfælde var besvarelsene af meget høj standard, mens det i andre tilfælde var indlysende, at der var blevet brugt meget lidt kvalitetstid på besvarelsene.

Medlemsstaterne gav fornyet tilsagn om at samarbejde med Kommissionen og Retten med henblik på at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning af EU's midler. F.eks. har tre fjerdedele af alle medlemsstater tilkendegivet interesse for at udvide de treparts møder, der allerede er praksis på samhørighedsområdet, til også at omfatte udvikling af landdistrikter.

Både Kommissionen og medlemsstaterne har givet tilsagn om at løse spørgsmålene vedrørende udvikling af landdistrikter for at mindske fejlprocenten. GD AGRI har lanceret en handlingsplan, og medlemsstaterne er, som det fremgår af deres svar, allerede i færd med at gennemføre visse afhjælpende foranstaltninger med henblik på at løse spørgsmål i relation til udvikling af landdistrikter.

Selv om der er sket væsentlige forbedringer, er der på samhørighedsområdet som helhed behov for konkrete og sammenhængende tiltag fra såvel medlemsstaternes som Kommissionens side for at forbedre resultaterne. I denne programmeringsperiode vil GD REGIO og GD EMPL videreføre målrettede tiltag. Disse indebærer, at revision koncentrerer sig om mere risikobetonede områder og finansielle aktører, en omhyggelig overvågning af de foranstaltninger, som de nationale myndigheder har gennemført, og afbrydelse/suspension af betalinger og anvendelse af finansielle korrektioner, hvor dette er relevant. Kommissionen har

¹ Se bilag A på s. 15 i denne rapport.

foreslået flere foranstaltninger til den næste programmeringsperiode, som drøftes ved den interinstitutionelle proces. Disse foranstaltninger omfatter mere udbredt anvendelse af forenklede omkostninger, kvartalsvis målrettet rapportering fra medlemsstaterne til Kommissionen, strengere regler for støtteberettigelse og indførelse af finansielle nettokorrekationer og forvaltningserklæringer.

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

MEDLEMSSTATERNES SVAR PÅ REVISIONSRETTENS ÅRSBERETNING FOR 2011

1. Rapportens anvendelsesområde

I henhold til artikel 162, stk. 5, i finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget meddeler Kommissionen, når Revisionsretten har fremsendt årsberetningen, straks de berørte medlemsstater de bemærkninger i beretningen, der vedrører forvaltningen af midler, som de har ansvaret for i henhold til gældende bestemmelser. Medlemsstaterne skal svare Kommissionen inden 60 dage, og Kommissionen sender Revisionsretten, Rådet og Europa-Parlamentet et sammendrag af disse oplysninger senest den 28. februar i det følgende år.

Efter offentliggørelsen den 6. november 2012 af Rettens årsberetning for regnskabsåret 2011 meddelte Kommissionen på behørig vis medlemsstaterne bemærkningerne i beretningen. Disse oplysninger blev givet i form af et brev og tre spørgeskemaer (vedlagt som bilag), som medlemsstaterne blev bedt om at udfylde: bilag I var et spørgeskema om de punkter i beretningen, der vedrørte individuelle medlemsstater, bilag II var et spørgeskema om de revisionsresultater, der vedrørte

hver medlemsstat², og bilag III var et spørgeskema om generelle konstateringer i relation til de politikker og programmer, der er omfattet af delt forvaltning.

Denne rapport er en analyse af medlemsstaternes svar og ledsages af et arbejdsdokument (SWD), der indeholder medlemsstaternes svar på bilag I og III³.

2 Fremlæggelse af nøglebudskaberne i Rettens beretning for 2011

Retten foretog yderligere ændringer i fremlæggelsen af årsberetningen for 2011. Der blev tilføjet to ny kapitler - ét for landbrug og ét for samhørighed - for at give en mere detaljeret analyse af revisionsresultaterne for disse to politikområder. "Landbrug og naturressourcer" blev erstattet af "landbrug: markedsstøtte og direkte støtte" og "udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed". Det kapitel, der tidligere vedrørte "samhørighed, energi og transport", blev erstattet af "regionalpolitik, energi og transport" samt "beskæftigelse og sociale anliggender".

Ud over de nye kapitler fremlagde Retten sammenlignelige tal for den mest sandsynlige fejlforekomst for 2010 og 2011 for budgettet som helhed samt for de individuelle politikområder.

Endelig fremhævede Retten også EU's resultatstyring i kapitel 10 - "opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet" - der først blev indført i årsberetningen for 2010.

Retten bemærkede i sin revisionserklæring, at regnskabet gav et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af dets transaktioner og pengestrømme. Indtægterne og forpligtelserne var uden væsentlig fejlforekomst. Det blev vurderet, at betalingerne for "administrationsudgifter og andre udgifter" var uden væsentlig fejlforekomst. Betalingerne for "eksterne forbindelser og udvidelse" var også uden væsentlig fejlforekomst, undtagen de mellemliggende og endelige betalinger. Alle andre politikområder var væsentlig fejlbehæftede. Retten fandt også, at kontrolsystemerne alle var klassificeret som "delvis effektive" undtagen på politikområderne "administrationsudgifter og andre udgifter" og "indtægter", hvor de var klassificeret "effektive".

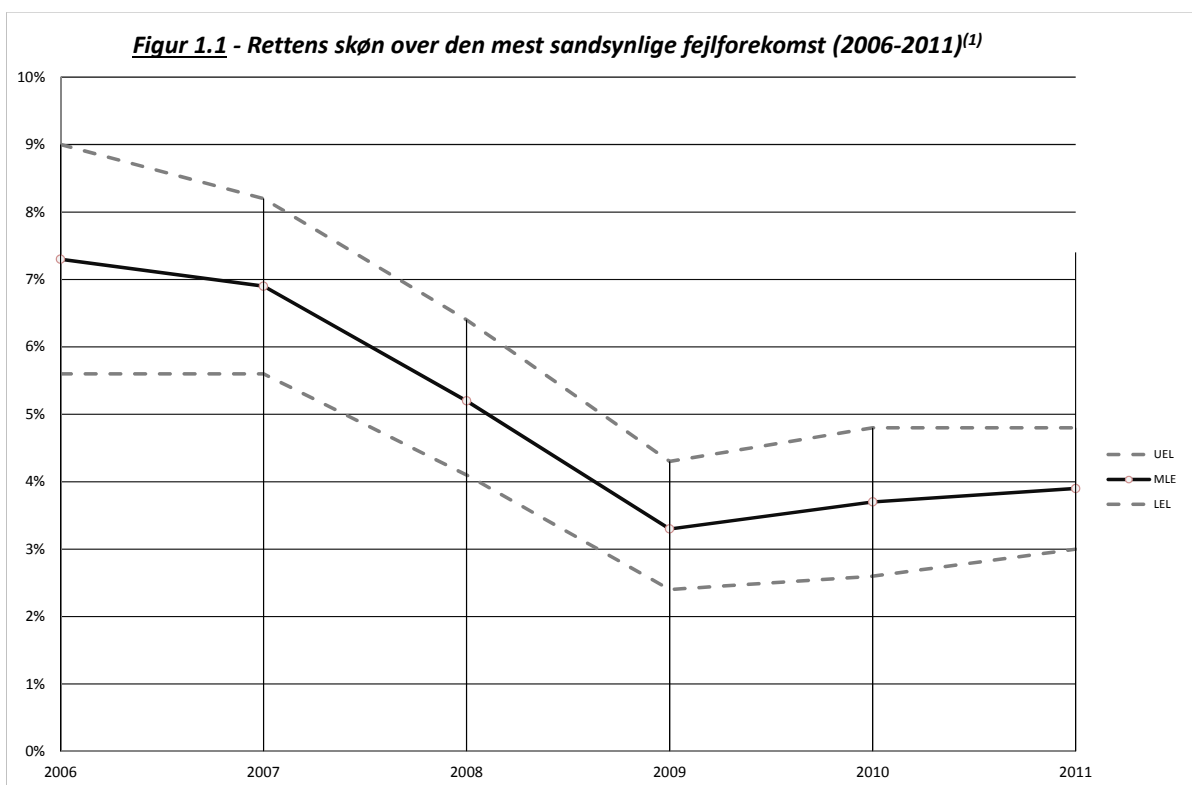
Følgende politikområder var væsentlig fejlbehæftede: "udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed" med en mest sandsynlig fejlforekomst på 7,7 % og "landbrug: markedsstøtte og direkte støtte" med en mest sandsynlig fejlforekomst på 2,9 %. Situationen med hensyn til samhørighedspolitikken som helhed blev forbedret væsentligt med en mest sandsynlig fejlforekomst på 5,1 % sammenlignet med 7,7 % for 2010. Ikke desto mindre var begge kapitler under samhørighedspolitikken væsentlig fejlbehæftede, idet "regionalpolitik, energi og transport" havde en mest sandsynlig fejlprocent på 6,0 % og "beskæftigelse og sociale anliggender" en mest sandsynlig fejlforekomst på 2,2 %. Endelig havde "forskning og andre interne politikker" en mest sandsynlig fejlforekomst på 3,0 %.

² Bilag II omfatter medlemsstaternes svar på individuelle udtalelser om de foreløbige resultater og er ikke medtaget i arbejdsdokumentet, men er stillet til rådighed for Retten.

³ Se tidligere fodnote.

For 2011 var Rettens mest sandsynlige fejlforekomst for EU-budgettet som helhed 3,9 % sammenlignet med 3,7 % for 2010. Tallet på 3,9 % omfatter krydsoverensstemmelsesfejl i forbindelse med såvel "landbrug: markedsstøtte og direkte støtte" som "udvikling af landdistrikter" som følge af en ændring i Rettens metodologi. Uden denne ændring ville tallet have været på 3,8 %.

Figuren nedenfor viser udviklingen i fejlforekomsten for budgettet som helhed siden 2006.

⁽¹⁾ I modsætning til de foregående år indgår tilfælde, hvor modtagere af betalinger under den fælles landbrugspolitik ikke har opfyldt krydsoverensstemmelsesforpligtelserne, i beregningen af den mest sandsynlige fejlforekomst i 2011. De konstaterede fejl tegner sig for ca. 0,1 procentpoint af Rettens skøn over den mest sandsynlige fejlforekomst i betalingerne som helhed.

3. HEN IMOD FORBEDRINGER I MEDLEMSSTATERNE MED HENSYN TIL DELT FORVALTNING

Som nævnt i indledningen sendte Kommissionen ud over brevet tre bilag til hver medlemsstat: Bilag I var et spørgeskema om de punkter i beretningen, der vedrørte individuelle medlemsstater, bilag II var et spørgeskema om de revisionsresultater, der vedrørte hver medlemsstat, og bilag III var et spørgeskema om generelle konstateringer i relation til delt forvaltning med henblik på revisionserklæringen (DAS) for 2011. Med hensyn til bilag I og II blev medlemsstaterne anmodet om - om nødvendigt - at give detaljerede oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at korrigere fejlene, samt om tidsplanen, indholdet og det forventede resultatet.

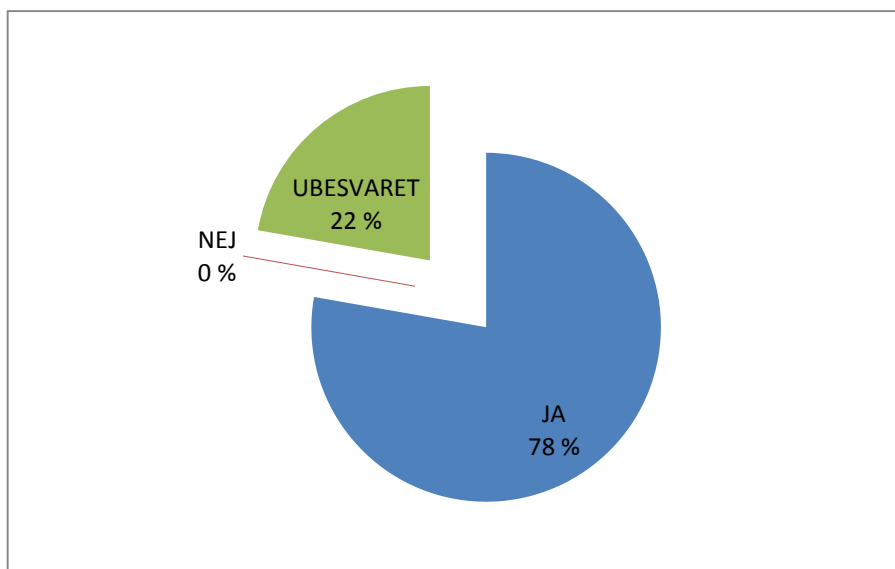
I dette afsnit af rapporten analyseres medlemsstaternes svar på bilag I, II og III under fire tematiske hovedoverskrifter - 1) kontroller på første niveau, nationale regler og systemrevisioner, 2) revisionsmyndigheder, 3) offentlige indkøb og 4) krydsoverensstemmelse.

Størstedelen af medlemsstaternes svar blev modtaget inden den fastsatte frist⁴. Som i de tidligere år varierede kvaliteten betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. I visse tilfælde var besvarelsene af meget høj standard, mens det i andre tilfælde var indlysende, at der var blevet brugt meget lidt kvalitetstid på besvarelsene. Ikke desto mindre rapporterede næsten alle medlemsstater om og beskrev initiativer til forbedringer, som allerede var blevet eller ville blive taget. Nogle medlemsstater gav fornyet tilsagn om at samarbejde med Kommissionen og Retten med henblik på at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning af EU's midler⁵. F.eks. har tre fjerdedele af alle medlemsstater tilkendegivet interesse for at udvide de trepartsmøder (der allerede er praksis på samhørighedsområdet) til også at omfatte udvikling af landdistrikter⁶ (se figur 1.2, der indeholder oplysninger vedrørende spørgsmål 5 i bilag III til spørgeskemaet). Dette initiativ vedrørende trepartsmøder er også i tråd med Rådets henstilling om decharge for regnskabsåret 2011⁷.

Figur 1.2

Med hensyn til kapitel 5 (regionalpolitik, energi og transport) og kapitel 6 (beskæftigelse og sociale anliggender) holdes der regelmæssigt trepartsmøder med Retten, Kommissionen og medlemsstaterne. Med hensyn til disse kapitler har møderne vist sig at være en stor succes, når det drejer sig om at undgå uoverensstemmelser i forbindelse med vurderingen af fejl. Med hensyn til landbrug og udvikling af landdistrikter blev der kun holdt ét sådant møde i 2012.

Ville Deres medlemsstat være interesseret i og rede til at deltage i trepartsmøder om kapitlerne landbrug og udvikling af landdistrikter?

⁴ Se bilag A på s. 14 i denne rapport.

⁵ S. 225 i arbejdsdokumentet.

⁶ Se medlemsstaternes svar på bilag III, spørgsmål 5, i arbejdsdokumentet.

⁷ COMBUD 17/13, s.10.

3.1 KONTROLLER PÅ FØRSTE NIVEAU, NATIONALE REGLER OG SYSTEMREVISIONER

Med hensyn til kontroller på første niveau og nationale regler konstaterede Retten i sin beretning svagheder i de nationale myndigheders kontroller og afdækkede nogle tilfælde, hvor de nationale myndigheder ikke effektivt havde vurderet, om de anmeldte udgifter var i overensstemmelse med gældende regler. F.eks. med hensyn til regionalpolitik fandt Retten, at for så vidt angår 62 % af de fejlbehæftede transaktioner "*havde myndighederne i medlemsstaterne tilstrækkelig mange oplysninger til, at de kunne have opdaget og korrigeret i det mindste visse af fejlene, før de attesterede udgifterne over for Kommissionen*"⁸. Med hensyn til politikområdet beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling fremsatte Retten en tilsvarende bemærkning vedrørende 76 % af de fejlbehæftede transaktioner⁹. Med hensyn til udvikling af landdistrikter fandt Retten, at fire af de seks kontroller nationale myndigheder ikke effektivt havde kontrolleret, om de hævdede omkostninger var rimelige, og at kontrol på stedet ikke altid havde været korrekt udført af udbetalende organer¹⁰. Derudover identificerede Retten manglende overholdelse af de nationale regler som en af risiciene for betalingernes formelle rigtighed¹¹.

Med hensyn til hensigtsmæssigheden af kontroller på første niveau gav medlemsstaterne mange forskellige svar. Østrig og Belgien oplyste, at disse kontroller i hvert tilfælde var tilfredsstillende¹², idet Østrig som bevis herpå fremhævede, at fejlforekomsterne omtrent lå på væsentlighedstærsklen for de to programmer under Den Europæiske Socialfond (ESF), som de nationale myndigheder har revideret. To medlemsstater (Finland og Letland) oplyste, at de komplekse støtteberettigelsesregler og lovmæssige bestemmelser af og til førte til afvigende fortolkninger, som igen indvirkede på kvaliteten af kontrollerne på første niveau¹³. Udskiftning af personalet med tab af ekspertise til følge blev af Slovakiet og Finland fremhævet som en faktor, der bidrog til utilstrækkelige kontroller på første niveau¹⁴. Endelig opsummerede Grækenland situationen med at udtale, at "*årsagerne er komplekse og afhænger hovedsagelig af, hvem der udfører kontrollen på første niveau. Kontroller på første niveau udføres enten af administrative myndigheder eller formidlende organer, der har bemyndigelse hertil, og som har en anden form*"¹⁵.

Over halvdelen af medlemsstaterne var enige i, at der er behov for at forenkle de nationale regler for at mindske den administrative byrde og dermed antallet af fejl. Medlemsstaterne anførte dog også, at det er nødvendigt at forenkle EU-direktiverne for at bidrage til en reduktion af fejlfrekvensen. Luxembourg opsummerede

⁸ Revisionsrettens årsberetning for 2011, punkt 5.29, s. 127.

⁹ Revisionsrettens årsberetning for 2011, punkt 6.15, s. 155.

¹⁰ Revisionsrettens årsberetning for 2011, punkt 4.26-4.29, s. 104-105.

¹¹ Revisionsrettens årsberetning for 2011, eksempel 5.2, s. 130, punkt 4.26, s. 104, og punkt 5.29, s. 127.

¹² S. 164 og 166 i arbejdsdokumentet.

¹³ S. 179 og 192 i arbejdsdokumentet.

¹⁴ S. 215 og 179 i arbejdsdokumentet.

¹⁵ S. 185 i arbejdsdokumentet.

situationen med følgende udtalelse: "De nationale regler kan altid forenkles, men en indledende forenkling af reglerne i (EU-)direktiver ville blive hilst velkommen"¹⁶.

Endelig oplyste lige over 40 % af medlemsstaterne som svar på et spørgsmål om systemrevisioner af kontrollerne på første niveau (*spørgsmål 2 i spørgeskemaet i bilag III og figur 1.3*), at de i visse tilfælde allerede udførte sådanne revisioner. Danmark bemærkede f.eks., at henholdsvis Erhvervsstyrelsen og den interne revisionsenhed i NaturErhvervsstyrelsen har udført systembaserede revisioner både inden for regionalpolitik og udvikling af landdistrikter. For så vidt angår NaturErhvervsstyrelsen, har den interne revisionsenhed allerede udført en revision af ordningerne med lokale aktionsgrupper (LAG) under programmet for landdistrikter og skal udføre en opfølgende revision af samme program i 2013¹⁷. Litauen, Letland, Tjekkiet og Grækenland¹⁸ oplyste alle, at systemrevisioner allerede var en integrerende del af deres revisionsprogrammer og blev udført regelmæssigt.

Andre medlemsstater konkluderede, at der ikke var behov for specifikke systemrevisioner, da deres særlige revisionsstrategi var omfattende. Tyskland oplyste, at revisioner af kontrollerne på første niveau allerede var en integrerende del af systemrevisionerne, og at specifikke risikoområder kunne blive revideret særskilt¹⁹. Slovakiet opsummerede sin situation på tilsvarende vis²⁰.

Svagheder i kontrollerne på første niveau og særlig overtrædelser af de nationale støtteberettigelsesregler har bidraget til fejlfrekvensen inden for samhørighedspolitikken. Kommissionen spiller en aktiv rolle i at tilskynde medlemsstaterne til at løse spørgsmålet. Den har indført en række foranstaltninger, der omfatter støtte til de nationale myndigheder i deres forenklingsbestrebelse og støtte til forvaltnings- og kontrolmyndighederne. Den er endvidere ved at udføre en tematisk risikobaseret revision af, hvor effektive kontroller på første niveau er.

Figur 1.3

Retten anbefaler, at Kommissionen tilskynder revisionsmyndighederne til "at udføre specifikke systemrevisioner vedrørende de "kontroller på første niveau", som forvaltningsmyndigheder og formidlende organer foretager". (Se f.eks. punkt 5.73, anbefaling 4)

¹⁶ S. 198 i arbejdsdokumentet.

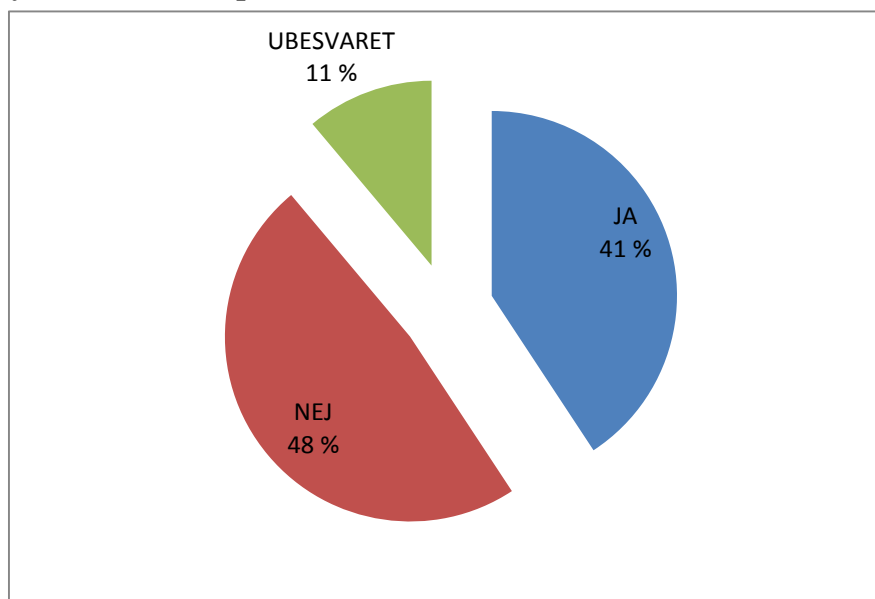
¹⁷ S. 176 i arbejdsdokumentet.

¹⁸ S. 195, 192, 173 og 185 i arbejdsdokumentet.

¹⁹ S. 181 i arbejdsdokumentet.

²⁰ S. 215 i arbejdsdokumentet.

Overvejer Deres medlemsstat at udføre supplerende og specifikke systemrevisioner på dette område?

3.2 REVISIONSMYNDIGHEDER

Revisionsrettens årsberetning for 2011 indeholdt resultater af vurderingen af revisionsmyndighederne i syv medlemsstater. Retten reviderede forskellige aspekter af revisionsmyndighedernes arbejdsmetoder, herunder arbejdsgange, arbejdsplaner og årlige kontrolrapporter og udtalelser. Resultaterne af disse vurderinger var, at fire revisionsmyndigheder var "effektive", to var "delvis effektive", og en var "ikke effektiv". De områder, hvor der efter Rettens opfattelse burde ske forbedringer, omfattede tjeklister, kvalitetskontrol af revisioner og revisionsmetoder²¹. Derfor anbefalede Retten, at Kommissionen giver revisionsmyndighederne mere vejledning,

²¹ Revisionsrettens årsberetning for 2011, punkt 5.39-5.41, s. 132-133.

navnlig om stikprøveudtagning, og at revisionsmyndighederne tilskyndes til at udføre flere systemrevisioner²².

Generelt oplyste de medlemsstater, hvis revisionsmyndigheder var blevet vurderet negativt af Retten, og som havde afgivet et svar, at i det omfang der var blevet identificeret mangler, var der allerede truffet afhjælpende foranstaltninger, eller det var ved at blive gjort. Tjekkiet oplyste f.eks., at *"den negative vurdering af Tjekkiet bygger på en vurdering af situationen i 2011, herunder en ordning, der oprindeligt var blevet oprettet i 2007 (og efterfølgende godkendt af Kommissionen og revisionsfirmaet PricewaterhouseCoopers). På tidspunktet for Revisionsrettens revision var arbejdet med at ændre dette system allerede blevet påbegyndt efter aftale med Kommissionen"*²³.

Derudover fremsatte medlemsstaten flere bemærkninger til Rettens stikprøveudvælgelse. Den oplyste, at *"Rettens beretning ikke bygger på en repræsentativ stikprøve af projekter fra alle operationelle programmer i Tjekkiet (men kun på det operationelle program for transport og det operationelle program for den sydøstlige region). Rettens revisorer reviderede alle de otte, respektive fire, projekter under hvert af disse operationelle programmer. Revisionsmyndigheden undersøger hvert år 650 projekter fra alle de operationelle programmer. De konklusioner, som Rettens revisorer har draget på grundlag af denne ubetydelige stikprøve, er derfor ikke fyldestgørende (navnlig set ud fra en statistisk synsvinkel) med hensyn til den ordning med finansiell kontrol og revision, der anvendes for alle de operationelle programmer i Tjekkiet"*²⁴.

Rumænien oplyste, at dets vigtigste revisionsmyndigheder i lyset af Rettens bemærkninger havde gennemgået Rettens foreløbige revisionsresultater og givet udtryk for, at de var rede til at deltage i et trepartsmøde (Revisionsretten, Kommissionen og revisionsmyndighederne) med henblik på at *"forelægge Retten de foranstaltninger, der skal træffes vedrørende de spørgsmål, hvor der ifølge Rettens revisorer er behov for forbedringer."* Dette trepartsmøde blev holdt i juni 2012 og var nyttigt, idet visse vigtige spørgsmål blev afklaret²⁵.

Medlemsstaterne har generelt oplyst, at revisionsmyndighederne i det omfang, det er nødvendigt, løbende arbejder på at forbedre kvaliteten af deres arbejde med henblik på at sikre, at resultaterne er i overensstemmelse med Rettens anbefalinger i beretningen for 2011.

3.3 OFFENTLIGE INDKØB

Offentlige indkøb blev i Rettens beretning for 2011 fremhævet som en af de vigtigste fejlkilder. På det regionalpolitiske område identificerede Retten manglende overholdelse af reglerne om offentlige indkøb i 25 % af de 180 transaktioner, der blev revideret. Endvidere blev der i 9 % af de reviderede transaktioner identificeret alvorlige tilfælde af manglende overholdelse af regler, som tegnede sig for 44 % af

²² Revisionsrettens årsberetning for 2011, punkt 5.73, s. 143-144.

²³ S. 8 i arbejdsdokumentet.

²⁴ S. 11 i arbejdsdokumentet.

²⁵ S. 123 i arbejdsdokumentet.

alle kvantificerbare fejl på dette politikområde²⁶. På politikområdet "udvikling af landdistrikter" og "beskæftigelse og sociale anliggender" bidrog manglende overholdelse af reglerne til fejlfrekvensen²⁷.

Medlemsstaterne anerkender betydningen af fejl i forbindelse med offentlige indkøb og arbejder løbende på at finde foranstaltninger til afhjælpning af situationen. Ungarn oplyste f.eks. følgende: *"Vi har på det seneste gjort betydelige fremskridt med tilsynet med offentlige indkøb."*

*Siden den 8. december 2010 har det nationale udviklingsagentur benyttet sig af et centraliseret revisionssystem for offentlige indkøb. Der er oprettet en specialiseret enhed, afdelingen for tilsyn med offentlige indkøb, hvis primære ansvar er at udføre forudgående og efterfølgende revision af offentlige indkøb, udstikke retningslinjer og udføre eksperttilsyn med de kontroller på første niveau, der udføres af formidlende organisationer i tilfælde af offentlige indkøb med en lavere kontraktværdi"*²⁸.

Spanien gav også oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at forbedre situationen med hensyn til offentlige indkøb. Med hensyn til regionalpolitik vedrørte fem udtalelser om de foreløbige resultater, som var rettet til medlemsstaten, resultater vedrørende offentlige indkøb. I fire af de fem tilfælde oplyste Spanien, at det allerede havde truffet konkrete foranstaltninger til at forbedre situationen, og at procedurerne i marken enten var blevet styrket, eller at der var blevet indført nye. Det femte tilfælde var et spørgsmål om begrænset overholdelse uden finansielle følger²⁹.

Syv medlemsstater, nemlig Østrig, Danmark, Frankrig, Tyskland, Litauen, Luxembourg og Polen, fremhævede alle tre vigtige faktorer, der bidrager til fejl med hensyn til offentlige indkøb³⁰. Det drejer sig om følgende: 1) komplekse nationale regler for offentlige indkøb, 2) komplekse EU-direktiver om offentlige indkøb og 3) utilstrækkelige kontroller på første niveau. Luxembourg oplyste endvidere, at procedurerne for offentlige indkøb udgjorde en særlig udfordring for projektlederne, der meget ofte ikke havde nogen ekspertise på området³¹.

Andre medlemsstater antydede, at årsagerne til fejl med hensyn til offentlige indkøb var endnu mere specifikke. Tjekkiet bemærkede, at *"den vigtigste årsag til fejl (med hensyn til offentlige indkøb) er den uklare affattelse af reglerne om offentlige indkøb kombineret med de kontraherende myndigheders forskellige syn på disse bestemmelser"*³².

Medlemsstaterne fortsætter deres bestræbelser på at forbedre gennemførelsen af reglerne og procedurerne for offentlige indkøb. Kommissionen er fuldt bevidst om de udfordringer, som medlemsstaterne står over for med hensyn til offentlige indkøb, og fremsatte et forslag om ændring af det eksisterende direktiv om offentlige indkøb i december 2011. Forslaget drøftes for øjeblikket i Parlamentet og Rådet. Der er allerede opnået fuld enighed om hovedelementerne i Kommissionens forslag,

²⁶ Revisionsrettens årsberetning for 2011, punkt 5.32, s. 128.

²⁷ Revisionsrettens årsberetning for 2011, eksempel 3.1, s. 78, og eksempel 6.3 c), s. 157.

²⁸ S. 3 i arbejdsdokumentet.

²⁹ Svaret på bilag II, hvori der er nævnt specifikke udtalelser om de foreløbige resultater.

³⁰ S.164, 176, 180, 181, 195, 198 og 203 i arbejdsdokumentet.

³¹ S. 198 i arbejdsdokumentet.

³² S. 173 i arbejdsdokumentet.

herunder foranstaltninger til bekæmpelse af svig samt forenkling af og øget fleksibilitet i reglerne og procedurerne.

3.4. KRYDSOVERENSSTEMMELSE

I årsberetningen for 2011 har Retten for første gang medtaget krydsoverensstemmelsesfejl i beregningen af fejlforekomsten for såvel "udvikling af landdistrikter" som "landbrug: markedsstøtte og direkte støtte". På begge politikområder fokuserede Retten på udvalgte god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM) og lovgivningsbestemte forvaltningskrav og identificerede nogle fejl. På området "landbrug: markedsstøtte og direkte støtte" undersøgte Retten i forbindelse med sin revision også udformningen og anvendelsen af de systemer, der skal sikre krydsoverensstemmelse, i seks medlemsstater og konstaterede, at af de seks kontrollerede systemer, var et effektivt, fire var delvis effektive og et var ikke effektivt³³. Navnlig inden for "udvikling af landdistrikter" blev der identificeret overtrædelser af krydsoverensstemmelseskravene i 26 af de 73 betalinger, som Retten undersøgte. Derudover bemærkede Retten, at der var betydelige problemer med gennemførelsen af krydsoverensstemmelseskravene vedrørende identifikation og registrering af dyr³⁴.

De medlemsstater, hvis krydsoverensstemmelsessystemer blev revideret, og hvor der blev konstateret svagheder, afgav alle svar på dette resultat. De fremhævede alle betydningen af at planlægge kontrollerne og de mulige vanskeligheder, som dette medfører. Finland fremsatte følgende bemærkning: *"I Finland skaber de klimatiske forhold begrænsninger for planlægningen af krydsoverensstemmelseskontroller på stedet. F.eks. skal kontroller på stedet af GLM og lovgivningsbestemte forvaltningskrav foretages i den sæson, hvor dyrkningsarbejdet udføres på bedrifterne, hvilket med andre ord vil sige, at kontrollerne i praksis primært udføres mellem juni og oktober"*³⁵.

Danmark oplyste, at krydsoverensstemmelseskontrollerne blev påbegyndt tidligere på året, mens Spanien bemærkede, at deres kontroller nu foretages hele året rundt³⁶. Italien har nu overvejet at tilpasse *"tidsplanen for kontrollerne for 2013 for at følge Rettens bemærkninger"*³⁷, og endelig syntes Ungarn at være usikker på betydningen af planlægningsspørgsmålet³⁸.

Endvidere anførte nogle medlemsstater andre mulige årsager til krydsoverensstemmelsesfejl (se figur 1.4 med medlemsstaternes detaljerede begrundelser for manglende overholdelse af krydsoverensstemmelseskravene). Eksempelvis hævdede Malta og Letland³⁹, at krydsoverensstemmelseskravene ikke var tilstrækkeligt klare, og Malta anførte endvidere, *"at støttemodtagerne ansøger om visse foranstaltninger i den hensigt at opnå finansiering og kun gør sig få anstrengelser for at sætte sig ind i de forpligtelser, som de påtager sig."* Endelig

³³ Revisionsrettens årsberetning for 2011, punkt 3.9, s.75, og punkt 4.16-4.18, s.102, og punkt 4.30-4.31, s. 105-106.

³⁴ Revisionsrettens årsberetning for 2011, punkt 4.17-4.18, s. 102.

³⁵ S. 113 i arbejdsdokumentet.

³⁶ S. 112 og 113 i arbejdsdokumentet.

³⁷ S. 115 i arbejdsdokumentet.

³⁸ S. 113 i arbejdsdokumentet.

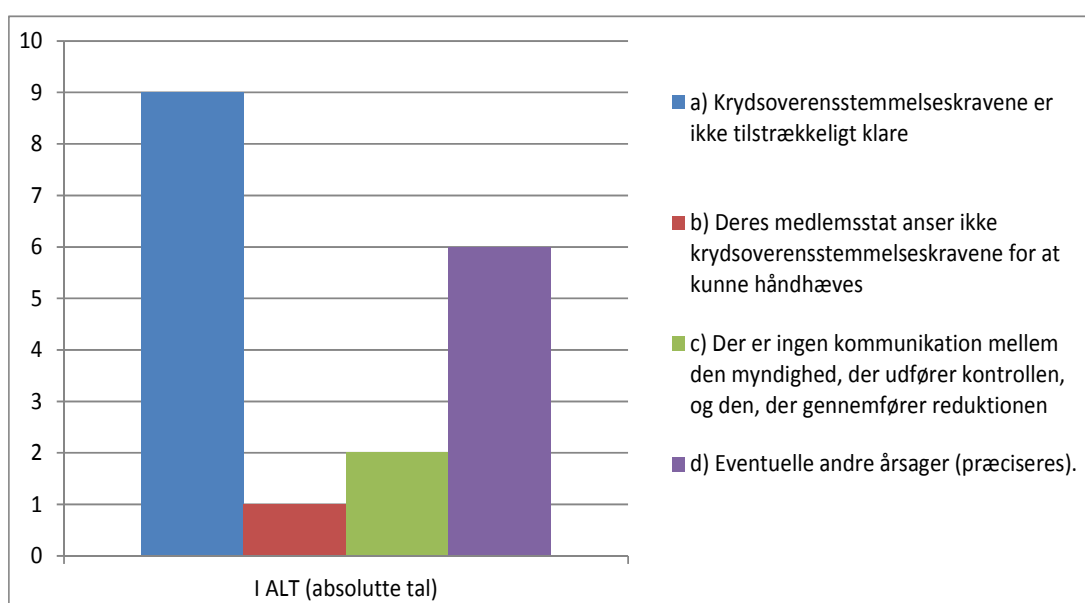
³⁹ S. 199 og 192 i arbejdsdokumentet.

påpegede Irland⁴⁰, at nogle medlemsstater kan betragte visse overtrædelser som ubetydelige, hvorfor der ikke opnås nogen reduktion i fejlforekomsten. Irland anførte også mulige kommunikationssvigt mellem det specialiserede organ og betalingsorganet som en årsag til krydsoverensstemmelsesfejl.

Figur 1.4

I kapitlet "udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed" (punkt 4.32) konstaterede Revisionsretten, at den manglende overholdelse af krydsoverensstemmelseskravene i tre af de seks reviderede medlemsstater ikke altid førte til den krævede reduktion i betalingerne.

Hvorfor er dette efter Deres opfattelse sket?

For at reducere den iboende risiko for fejl i krydsoverensstemmelse har Kommissionen i sit seneste forslag til en fælles landbrugspolitik efter 2013 foreslået, at krydsoverensstemmelsesreglerne og de respektive kontroller forenkles og strømlines yderligere⁴¹.

4. KONKLUSION

Det fremgår af størstedelen af svarene fra medlemsstaterne, at de relevante organer i medlemsstaterne omhyggeligt følger op på Den Europæiske Revisionsrets konstateringer. Medlemsstaterne er enige om, at velfungerende kontroller på første

⁴⁰ S. 190 i arbejdsdokumentet.

⁴¹ Forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik (horisontal forordning), som indeholder krydsoverensstemmelsesregler – KOM(2011) 628 endelig/2.

niveau er af afgørende betydning, og at der arbejdes med at gennemføre afhjælpende foranstaltninger, især med hensyn til revisionsmyndighedernes resultater.

De svagheder og fejl, som Retten har afsløret, viser også, at forenkling er en omfattende proces, der indvirker på såvel EU-reglerne som de nationale regler, selv om det af og til er vanskeligt at se forskel på de regler, der gælder.

Kommissionen spiller en aktiv rolle på dette område: I december 2011 fremlagde den ambitiøse forslag til regler om offentlige indkøb. Disse drøftes for øjeblikket i Parlamentet og Rådet. Der er allerede opnået fuld enighed om hovedelementerne i Kommissionens forslag, herunder foranstaltninger til bekæmpelse af svig samt forenkling af og mere fleksible regler og procedurer.

Mere generelt har Kommissionen truffet en række foranstaltninger, der omfatter støtte til de nationale myndigheder i deres forenklingsbestrebelse og støtte til forvaltnings- og kontrolmyndighederne. Den er endvidere ved at udføre en tematisk revision af effektiviteten af kontroller på første niveau. Navnlig hvad angår udvikling af landdistrikter har Kommissionen indført en handlingsplan, der omfatter foranstaltninger såsom bedre information, uddannelse og nye retningslinjer for støttemodtagere og forvaltninger og en strengere revisionsplan. Derudover har Kommissionen rettet henvendelse til alle medlemsstater, hvori de anmodes om bl.a. at udarbejde en række tiltag, som har til formål at reducere fejlforekomsten i den fremtidige gennemførelse af programmer vedrørende udvikling af landdistrikter.

Endelig hilser Kommissionen det velkommen, at medlemsstaterne gentog deres tilsagn om at samarbejde med Retten med henblik på at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning af EU's midler. Eksempelvis har tre fjerdedele af alle medlemsstater tilkendegivet interesse for at udvide de treparts møder (Revisionsretten, medlemsstaterne og Kommissionen), der allerede er praksis på samhörighedsområdet, til også at omfatte landbrug - udvikling af landdistrikter.

BILAG A

MEDLEMSSTAT	Fremsendelsesdata
ØSTRIG	18.12.2012
BELGIEN	21.12.2012
BULGARIEN	14.12.2012
CYPERN	14.12.2012
TJEKKIET	14.12.2012
DANMARK	11.1.2013
ESTLAND	
FINLAND	13.12.2012
FRANKRIG	18.12.2012
TYSKLAND	18.12.2012
GRÆKENLAND	17.12.2012
UNGARN	17.12.2012
IRLAND	18.1.2013
ITALIEN	13.12.2012
LETLAND	27.12.2012
LITAUEN	14.12.2012
LUXEMBURG	13.12.2012
MALTA	13.12.2012
NEDERLANDENE	14.12.2012
POLEN	13.12.2012
PORTUGAL	13.12.2012
RUMÆNIEN	14.12.2012
SLOVAKIET	14.12.2012

SLOVENIEN	13.12.2012
SPANIEN	13.12.2012
SVERIGE	14.12.2012
DET FORENEDE KONGERIGE	28.1.2013